do nar viši slemena perkipela. Tode to visi véčidel od zidarjev, naših mojstrov. In od teh bi ti jest imel še marsikaj povedati; tode imam od včerajšniga dežja še nekaj nahoda v sebi. Zatorej ob kratkim le tolikanj, de boš našim prihodnjim namestnikam ali nastopnikam kak dober svèt dati zamogel, namreč: vošiti bi bilo, de bi nas vselej le domači zidarji v tlak vkladali, ne pa ptuji; zakaj domači z nami večidel veliko bolj usmiljeno ravnajo, in nam navadno veliko rahliši posteljejo; in to je vzrok, de pred ali pozneji zraven drugih korist tudi še prostost, in z njo veliko veči čast in srečo dosežemo. Tode od tega naj bo dosti za danes; morebiti drugikrat kej več. — Če tedej vse, kar sim ti dozdaj pravil, v dober premislik vzameš; ali mi boš še prigovarjal, de bi za penzijon prosil, preden me dušne in telesne močí popolnama ne zapusté? — Oh! sreča za nas, de nismo v poglavitnim mestu, kjer so gospodarji, kakor slišim, sicer veliko bolj omikani, in veliko bolj postrežni in dvorni proti ljudem, tode neusmiljeni proti kamnju, in kteri brez ozira vsak kamen precej na penzijon denejo, kakor hitro kako škerbo ali jamico na njemu zamerkajo. Hinc illæ lacrimæ: od tod pride, de tam toliko izverženih kamnov bridke solze preliva. Oh! kader je kamen iz lepiga tlaka zruvan, kakó se spremení njegova sreča! veržejo ga v kakošno jamo, ali pa clo ga v zid pozidajo in z apnjenim podmetam omečejo, kjer nikoli več ne sonca ne lune ne vidi, in kjer je vse njegove časti in imenitnosti za zmirej konec! — De tedaj tudi jest konec storim tem govorjenju, ti kakor dober prijatel le še to povém: Iši in skerbi, de pred ko moreš, kako globoko jamo ali votlino dobiš, in se takó v versto starih bolêhnežev povzdigneš: po tem se boš iz lastne skušnje lahko prepričal, de tvoj stari sosed ni bil lažnik, kader ti je od sreče in imenitnosti votlih in kruljevih kamnov v mestnim tlaku govoril.

Zdravi k. Res je, in primoran sim spoznati, de star pregovor ne laže, ker učí, de modrost se le pri starih najde. Takó znate besedo staviti, in svojim glasu — desiravno niste brez nahoda — tako kerpkost in povzdigo dajati, de bi mislil, de se je duša nekdjaniga rimskiga govornika Cicerona v vas preselila. Vaše govorjenje me je do drobriga prepričalo, in resnica vaših besedi mi je v mojih očeh bolj svitla in bliskajoča, kakor nar dražji kamni ali biseri v zlatih obročih. — Od slej za naprej ne bom nič bolj vošil in želel, kakor de bi jest in vsi moji bratje le kmalo stari in votli postali, in se takó k svojimu višimu namenu, k učenikam ljudí, povzdignili: in tedaj — vidim v duhu priti tiste zlate čase za nas, kjer bodo ljudje po ulicah in hodiših, ne po redkim in po samim, kakor do zdaj, ampak v celih trumah na kolena in obraze pred nas padali, in nas častili in slavili, če ne kakor nar boljši, saj kakor nar terji in nar velavniši učenike vsih čednost za modro in srečno in nespotikljivo obhojo na zemlji. —r.

Zhefki kolovrati v Vodizah. *)

Poflan od gofpoda Pihlerja fim bil Krishevi teden s zhefkimi kolovrati v Vodizah. Dobro fe mi je sdelo, de fo me she perzhakovali in fe me torej obvefelili. Komej fo predize svedile, de fim prifhel, in de fim jih perpravljen uzhiti prefti na zhefki kolovrat, jih je bilo pervi dan vkup prifhlo, de jih je bila polna ftaniza. Vfe bi bile rade bersh pofkufile, pa nifim jim mogel ispolniti volje, kér fim le 6 kolovratov imel feboj; rekel fim jim, de fe jih bo to pot uzhilo le po 6, de naj fe toraj sverfté, de bojo hodile druge sa drugimi; kar fe je potlej tudi sgodilo, in she zlo sa to, kér fo ljudje she imeli delo na polju.

Zhuditi fe je bilo, de ni bilo flifhati nobeniga sabavljanja, in de fe je predizam kmalo bralo na obrasih, de jim je zhefki kolovrat fhe dofti vfhezh. Vfe, ktere fo pofkufhale prefti, fo fposnale, de per tem kolovratu noga manj terpí, kakor per domazhim, in de tudi to she kaj veljá, de je defna roka vezhidel profta. Tudi fo vfe poterdile, de na domazh kolovrat fe nikoli ne dela takó tanjka in takó terdna nit. 21 prediz fe je sa terdno uzhilo prefti, in od 14 fe fmé rezhi, de fo fe isuzhile takó dobro, de fe jim bo bres fkerbi dajalo prefti. Seboj perpeljanih 6 kolovratov fim rasdelil med nar bolj isuzhene in med tifte predize, ktere nifo takó slo sadershane od poljfkih dél, in fim jim tudi puftil she nekaj prediva, druge pa bojo pozhakale kolovratov, kterih fhe nimamo narejenih.

Ignazi Kiseveter,
mojfter zhefkiga predenja.

*) Refnizo tega pifanja fo nam zhaft. gofp. Vodifhki fajmojfhter potèrdili. Vrednifhtvo.

KRAJOPISJE.

Teržič

(sedajni čas).

Letá zgol obertnosti vdani terg stojí poldrugo uro od Ljubelja med hribmi, ki vid na vse strani zapirajo; dva potóka, Mošenik in Bistrica, sta mu kakor dve žili življenja. Imá tri cerkvé, en grad; šteje 180 večidel terdno zidanih hiš, in več ko 2000 stanovavcov. Kar obertnost in rokodelstva vtiče, so tamkej tri velike kovačnice (fužine), dvé za jeklo, ena za železo; ena pilarica (Feilhammer); ena kovačnica za železo vleči (Zain- und Streckhammer), osem kosaric, to je kovačnic za kosé, serpe, sekíre, lopate i. t. d.; ena žebljarica in tri konjske kovačnice; plavž v letu 1816 postavljen, pa je zavoljo pomanjkanja dòbre rude v bližavi opušèn. Druziga rokodelstva je deset usnjarjev, ki tudi večidel težko usnje za podplate in lepe tanjke kožice čèrne in drugih barv (Pfund- und Corduanleder) strojijo, in tri malne za ježice, in veliko stóp za čreslo, in posebnih poslopij za izdelovanje usnja imajo, in vsak po več delavcov imá; dalje dva irharja (Weissgärber), trije farbarji za platno in kotone, desét nogovičarjev, trije klobučarji, in čevljarjev krog trideset, štirji mizarji, dva ključavničarja; malni za žito so trije.

Kar je tukej mnogiga blaga storjeniga, ni samo za domačo deželo, ampak gre tudi v druge kraje. Takó gre železno blago na Hrovaško in čez Terst na Laško, Greško in v Jutrovo (Levante); usnje tudi na Terst; nogovice pošiljajo na Štajersko in v Terst, čevlje na Koroško, Tirolsko in v Terst; plavo farbani kotoni so zadosti za vso domačo deželo, in gredó tudi vùnkej. Vse to vkupej vzeto kaže, de je Teržič memo vsih krajev krajnske dežele pèrvi, kar obertnost in rokodelstvo zadéne. P.H.

Prigodba na Štajerskim.

(Strašen post). Neki kmet v našim kraju na občinski pašnik brejo kobilo zažene. Poleti je bilo, začne ji vroče prihajati, muhe jo pikajo in